Duminicile unui nesportiv

Sub zodia zăpezii am străbătut, acum cîteva săptămîni, Austria, aproape dintr-un capăt în altul. Nu numai cu trenul, dar și în sanie, fiindcă șoselele fuseseră toate troienite, încît singure tălpile bine unse ale acestui mijloc primitiv de locomoție izbuteau să mai bată drumurile văii ce-și spune „a Oii", unde tîrgurile alpine Russbach, Annaberg, St. Martin se înșiră ca niște salbe. Îi invidiam, în gînd, pe cei ce călătoreau, în curse aeriene speciale, cu schiurile în brațe, de la München, Frankfurt sau Düsseldorf la Innsbruck, unde trebuia și eu să ajung. Am ajuns într-adevăr, în ciuda frigului și-a zăpezii, într-o dimineață cu soarele veșted, care nu biruia aburii ce se ridicau de prin văgăunile muntoase. Eram însă fără schiuri, pe care de mult nu le-am mai pus, deoarece umblam nu după deliciile iernii, ci după unul din redactorii editurii Zsolnay de la Viena, pe care trebuia să-l întîlnesc fără zăbavă.

Nu știu dacă acolo, în orașul pe care îl cunoscusem doar vara, cînd ochiul cuprinde în jur zarea înaltă a pășunilor de munte, să mai fi fost cineva, în afara mea, fără schiuri. Pînă și pe redactorul căutat l-am aflat înarmat cu ele, lîngă o pistă lungă și înclinată, avînd vreo doi kilometri, pe care alunecau devale, în orbitoare învolburări de nea, pătimașii acestui sport de beții albe. Mi s-a spus îndată că acolo se antrenaseră Thöni, Bleiner, Schranz și Huber, schiorii austrieci plecați între timp la Val d'Isère, unde francezul Russel avea să le vină curînd de hac. Nimeni nu bănuia, în acele zile, înfrîngerea austriecilor, decît profesorul Hoppichler, pe care l-am întîlnit chiar la Innsbruck, unde „se odihnea", adică era doar vreo cinci sau șase ore pe zi, în loc de zece, cu schiurile în picioare.

Hoppichler e socotit de compatrioții săi un fel de „papă" — Skipapst — al schiorilor austrieci. Nu mai e tînăr de mult, însă sportivii nu îmbătrînesc curînd: are un cap lungăreț, ochi sclipitori, rîsul vesel și o strîngere de mînă ca la karaté. Cum n-a pierdut decît puține competiții în viața sa, a cîștigat o autoritate și un prestigiu, cu care nu mulți sportivi se pot lăuda la vîrsta lui. Lîngă o fereastră cu flori de zăpadă pe ea, la un brauner, cum i se spune acolo cafelei domolite cu cîțiva stropi de lapte, l-am ascultat pe acest sacerdot al schiului din Austria vorbind despre cauzele eclipsei prin care trec schiorii țării sale:

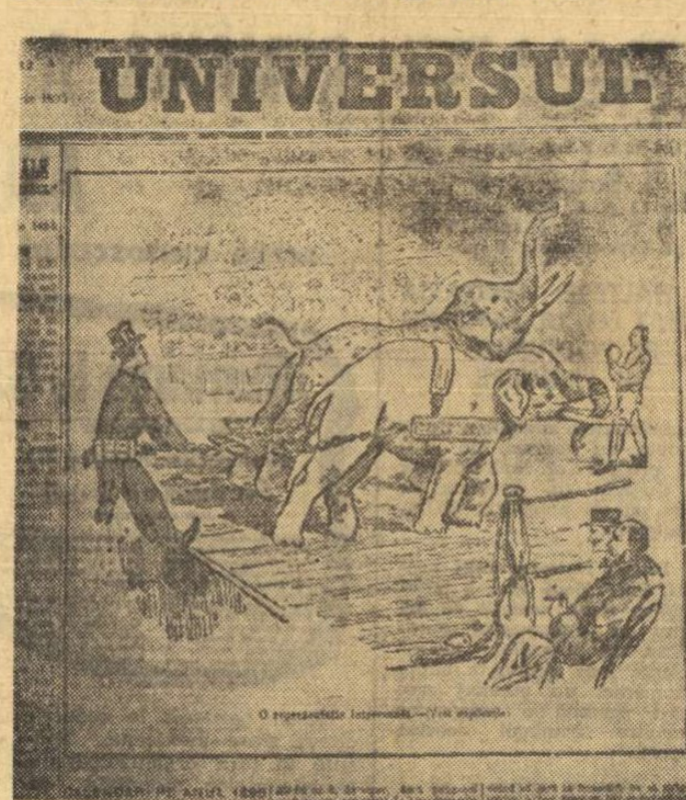
O CĂLĂUZĂ BUNĂ

— Nu poți să-ți dai întreaga măsură, decît renunțînd la orice veleitate de frondă. Nouă ne-a plăcut întotdeauna să bravăm, fiindcă ne-am născut, cum se zice, cu schiuri în picioare. Rezultatele optime ce se urmăresc sînt adeseori compromise de fanteziile individuale ale schiorilor. Ei sînt tineri și de asta se cred de neînvins, cam prea siguri de sine. În ce mă privește, nu mi-am putut niciodată stăpîni un fior de neliniște în fața pistei înclinate, pe care se acumulează mereu obstacole neprevăzute. Curajul, perseverența, antrenamentul, stilul personal sînt absolut necesare, firește, dar mai e nevoie și de recunoașterea posibilei superiorități a altora. Sportivul adevărat nu poate avea o călăuză mai bună ca modestia!

Nestorul schiorilor austrieci, care urcase de atîtea ori cu răbdare pantele repezi ale Alpilor și coborîse val-vîrtej pe ele, pleda, în după-amiaza aceea de la Innsbruck, pentru modestia sportivilor, nu spre a le frînge cumva elanul, ci, dimpotrivă, spre a le stimula dorința continuă de autodepășire.

George SBÂRCEA

CRONICA SFERTURILOR DE VEAC
...CÎND BUNICII FĂCEAU SPORT!

UNIVERSUL

Gentleman Jim 1895

IANUARIE

1870 „SOCIETATEA ROMÂNA DE ARME, ieri duminică, ținu ședință generală. Asistența membrilor fu considerabilă și din cele mai alese". Deschizind adunarea, V.A. Urechiă anunța cu bucurie că „victoria a revenit pe fatigata pupă a vasului balotat de furtuni al societății noastre!"

Deși grandilocvența specifică epocii ne poate face azi să zîmbim, trebuie să recunoaștem totuși că depășirea cifrei de 500 membri activi reprezenta o performanță acum 100 de ani pentru prima noastră societate polisportivă. Din darea de seamă pe anul 1869 mai desprindem și faptul că pe lingă „gimnastică, sabie și floretă, un nou exercițiu s-a adaus, plătit deosebit de domnii membri: velocipedele, în care mulți sînt de o deosebită forță. O primă și frumoasă excursiune velocipedistă avu loc astă toamnă".

După cum vedem, ciclismul românesc a împlinit un secol, deși nu și-a sărbătorit centenarul!

Ziarul căruia îi datorăm această prețioasă relatare: „INFORMAȚIUNILE BUCURESCENE" nr. 37 din 12 ianuarie 1870.

PATINAJ — 1870. Citim în „Informațiunile bucurescene" din 22 ianuarie 1870 că „adunările societarilor la exercițiile de gimnastică și arme sînt foarte frumoase și recreative. Se adună din ce în ce mai mulți membri în fiecare seară". Să nu credem însă că iarna alungase pe toți „sportsmanii" timpului în călduroasele „localuri de arme"!

Unii dintre ei înfruntă curajos gerul, așa că „Cișmigiul e voios la orele de amiază, cu numeroșii săi patinatori". Din păcate, „mai mult străini sînt"! Nu era lesne oricui să-și cumpere o pereche de patine în Bucureștiul de acum un secol...

Același ziar menționează, în nr. 49 din 29 ianuarie 1970: „Aseară, pentru prima oară s-a văzut în România o petrecere ca aceea de la lacul Cișmigiu. O sumă de patinatori, doamne și domni, pe la orele opt, armați cu lămpi, dădeau cu exercițiile lor lacului Cișmigiu un aspect straniu, fantastic și frumos".

1895 ...CU SPRIJINUL MINISTERULUI DE RESBEL! Încă din primele statute, discutate și aprobate în adunarea generală din 16 ianuarie 1868, „Societatea Centrală de arme, gimnastică, dare la semn și natațiune (așa cum se numea în 1895) arăta că fiecare membru are dreptul de „a deprinde tragerea la țintă". Și cum cumpărarea armelor direct din magazine reprezenta o investiție adeseori peste puterile societății (păgubită în 1890 și „de o fraudă de 23 397 lei și 45 bani"), se apela și la SPRIJINUL „MINISTERULUI DE RESBEL".

Iată un citat dintr-o adresă a acestuia, datată 11 ianuarie 1895: „Vă facem cunoscut că vă trimitem trei arme și trei carabine model 1893, fiecare cu cîte o șurubelniță, o sfoară de curățit și un degetar de alamă". Să nu uităm însă ce e mai inportant: „armele erau plătite de societate". Curat ajutor!...

Oricum însă, era mai bine decît în 1886 cînd același minister, „împrumutase societății 2 tunuri de munte luate de la turci, în război". Ce-i drept, acestea fuseseră solicitate chiar de... societate!

Se făcea... tir, nu glumă, pe atunci!

„GENTLEMAN JIM"! Telecinemateca ne-a oferit prilejul de a revedea filmul cu acest titlu și totodată ne-a reamintit de marele boxer care a fost Jim Corbett. O cronică de acum 75 de ani ni-l prezintă într-o postură puțin cunoscută, deși oarecum specifică epocii:

„Nu de mult s-a dat la circul mare din Filadelfia o reprezentație curioasă la care a asistat un public foarte imens. Reprezentația a fost dată de celebrii atleți americani, Corbett și Titz Simons (n.n. Bob Fitzsimons). Amîndoi sînt vestiți în America, ca luptătorii cei mai dibaci și mai tari cu pumnul. Corbett mai cu seamă, a uimit lumea prin tăria sa fenomenală.

La reprezentația de care vorbim s-au adus pe arenă 2 elefanți cărora li s-au pus hamuri din lanțuri. Corbett încins pe la mijloc cu o curea de fer s-a așezat pe o bară. De o verigă a curelei a atîrnat cu un cîrlig căpătîiul hamurilor. La un semnal dat, elefanții au pornit înainte, trăgînd puternic pe Corbett. Acesta a putut rezista mai multe minute forței uriașe a elefanților, adică timpul cît a pus rămășag că o să reziste. Corbett a cîștigat rămășagul de mai multe mii de dolari. Asistența i-a făcut ovații entuziaste. Mulți dintre ei au pariat între dînșii.

După terminarea acestei reprezentații, Corbett s-a luptat cu atletul Titz Simons și l-a biruit". „UNIVERSUL" din 15/27 ianuarie 1895.

1920 ...CA ȘI ASTĂZI, FOTBAL! „Marți 3 ianuarie, ora 9 seara, a avut loc ședința săptămînală a U.C.F.A. (n.n.: Uniunea cluburilor de fotbal asociație). Pentru cupele anului 1920 s-au înscris T.C.R. la cat. a II-a, Școala de poduri și șosele combinată cu Școala de silvicultură la cat. I, Triumf la cat. a II-a, și a III-a, Uranus la cat. a II-a, Venus la cat. I și a II-a.

Culorile uniunii s-au fixat grena cu alb.

Pentru mărirea fondurilor se va da un bal în luna martie".

Ședința a avut loc la 3 ianuarie, iar știrea a apărut la... 9 februarie 1920 în „RAMPA".

O VICTORIE NEAȘTEPTATĂ a obținut Venus în finala cu Tricolor, pentru campionatul de toamnă la fotbal („Cupa Harwester").

Întrecerea „a lăsat impresia unui meci internațional, atît prin frumusețea lui, cît și prin neobișnuita iuțeală (...) dar, după primele 30 minute de joc, toți echipierii erau complet extenuați din lipsa unui conștiincios antrenament".

Tricolor a început meciul în 10 oameni, dar după 20 de minute a sosit și... întîrziatul Țicleanu care, abia intrat în joc, comite un henț în careu și... Venus conduce cu 1—0. Atacată în continuare „cu și mai multă furie", echipa favorită, Tricolor, cedează din nou și „la o învălmășeală Venus marcă al doilea gol". După pauză, „deși tricoloriștii se desmeticesc și atacînd cu autoritate manifestă o vădită superioritate asupra adversarilor lor ce dau semne de oboseală și dezorientare", Venusul nu primește decît un singur gol, cîștigînd meciul cu 2—1, ceea ce a „surprins numeroasa asistență, sigură de victoria Tricolorului". (...)

„Repetata victorie a lui Venus — fiind și cîștigătoarea campionatelor din primăvară — nu poate fi decît spre laudă".

Meciul s-a disputat la 7 decembrie 1919, dar cronica din care am citat, a apărut în „VIAȚA SPORTIVĂ" din ianuarie 1920.

RUGBYȘTI ROMÂNI ÎN ECHIPE FRANCEZE. Același număr al publicației „Viața sportivă" anunță că jucătorii C. Crătunescu și Henri Manu fac parte din formația clubului parizian Stade Français, iar Nae Mărăscu joacă la Racing Club.

Și tot din aceeași publicație, o ultimă știre:

„DIVERSE SĂLI DE SCRIMĂ", cu toate că au fost devastate în timpul ocupațiunei, au reușit totuși să mai strîngă cu mari sacrificii ceva material și au reînceput să funcționeze: „Societatea de tir și gimnastică" (prof. C. Nicolau ajutat de prof. S.A. Atanasiu și d-l Pancu), „Cercul comerțului" (prof. S. Atanasiu), „Clubul automobil" (maestrul Lechévre și prof. C. Teodoreanu) și „Jockey club" (prof. Guyon); în curînd își vor relua activitatea: „Clubul tinerimei" (prof. Guyon) și „Cercul scrimei" (maestrul Lechévre)".

1945 ASOCIAȚII SPORTIVE ȘCOLARE. „În asociațiile culturale și sportive, mai presus de toate, elevii vor învăța să fie oameni corecți, liberi și solidari, buni colegi astăzi, buni cetățeni mîine.

Această solidaritate va fi cu atît mai accentuată în asociațiile sportive unde jocurile dintre echipe obligă pe coechipieri să joace legat și această legătură de pe terenul de sport rămîne în viața de toate zilele. (...) Asociațiile culturale sau sportive, orientate just, pot forma oameni care vor ști să se orienteze cînd vor păși în viață, vor fi pilonii societății de mîine, societate pe care o dorim mai bună". „ROMÂNIA LIBERĂ" din 19 ianuarie 1945.

Documentar de
Dorin ȘTEFLEA

MEDITAȚII INOCENTE

Cu puține zile înainte de sfîrșitul lui '69 am fost din nou la V. M-a însoțit același simpatic regizor, într-o mașină Volga condusă de un la fel de simpatic șofer provenit de pe un Chevrolet O.N.T., fapt pentru care se simțea obligat să conducă cu 100 pe oră.

La V. cădea un amurg vînăt de iarnă. Mirosea a zăpadă, deși cerul era senin. Dar, dincolo de păduri se pornise gerul și fumurile ninsorii. M-am bucurat ca un copil: ar fi fost prima zăpadă văzută aici, prin vale nu trecusem niciodată iarna. La casa de oaspeți, am fost primiți ca afară, adică: destul de rece. Camera primită era încălzită, dar în baie nu curgea decît apa rece: o apă calcaroasă, sub presiune, plină de așchii de gheață. Ușa n-avea cheie.

— N-aveți cheie la ușă? am întrebat-o pe fata de la recepție.

— V-o dăm p-aia de la 19. Se potrivește la toate ușile.

— Nici apa caldă nu curge?

Mi-a privit cu ochi experimentați puloverul, fularul, scurta.

— O să fiți și dumneavoastră sportiv cîteva zile. Trec iute.

Am tăcut prudent. La cantina gen hangar de avioane, cu geamuri pe toată înălțimea pereților, caloriferul nu funcționa. Toți mîncau cu căciulile pe cap. Servea o singură cantinieră, îmbrobodită și înfofolită ca pentru un voiaj în Laponia. Nu te servea la masă: sta în dosul unui fel de tejghea, pe care se afla o tigaie cu mici. Te duceai la ea, plăteai, ea lua cu furculița micii și ți-i lăsa în farfurie. Micii erau abia călduți. Parcă pîn-atunci fuseseră ținuți în buzunar.

— În cantină și bucătărie nu faceți foc?

— Sîntem în inventar. Și-a frecat palmele roșii și a clătinat dezaprobator din cap. Înțeleg să-mi pună alții întrebarea, tovarășe. Te văd om cu carte. La noi se mănîncă mai... sportiv. N-avem timp de abțibilduri.

— Da' bere serviți?

— Mîine dimineață la 6. Acum se numără lăzile. Următorul.

La 10, în cameră s-a stins caloriferul. La 11, afară a început să ningă ca-n povești. Ușa de la balcon nu se închidea, așa c-am proptit-o cu un scaun. Dimineața, amicul regizor și-a început obișnuita gimnastică medicală și de înviorare. În timp ce alerga, țeapăn după frigul nopții, cu genunchii ridicați și lipiți de coșul pieptului, în cameră a intrat fata de la recepție. N-a bătut în ușă, de fapt nici n-avea de ce să bată, ușa tot n-avea cheie și sta întredeschisă. Ne-a zîmbit fermecător. Mie mi-a făcut drăgălaș cu degetul arătător, cum s-ar spune: „Vedeți că știți ce-i aia sport? Și mai ziceați nu știu ce și nu știu cum. Mare șmecher îmi mai sînteți".

— Apa caldă curge? am roșit fără voia mea.

— Ț-ț. Nici n-o să curgă o săptămînă. Da' am găsit cheia. O luase din greșeală acum trei luni un inginer din Berlin cu el, și a venit iar pe la noi. Oameni cinstiți, nemții ăștia.

A pus pe noptieră cheia legată de un soi de bilă de lemn, de mărimea unui cap de copil, și a plecat fîțîind din șolduri. Apoi amicul meu a plecat și el după treburile lui (nespălat decît pe dinți, ochi și palme), iar eu, cuprins de o deznădejde furioasă și fără scop, am făcut duș cu apă rece pe tot corpul. Circa trei minute am rămas lat pe fundul băii. Cînd am ieșit din casa de oaspeți, zăpada, literalmente m-a orbit: o zăpadă albă, densă, nemurdărită încă. Ningea mereu. Brazii din jur își scuturau crengile de omăt — și totul părea neverosimil, pictural, amețitor de frumos. Am făcut cîțiva pași, unul din ei greșit, am alunecat pe un ghețuș ascuns, patinînd astfel, vreo zece metri, pînă într-o stivă de roabe, pe care le-am dărîmat cu un zgomot asurzitor.

— ...Vă dați pe gheață, ce vă pasă, și noi muncim de ne sar ochii din cap... Așa o fi și pe lumea cealaltă? Unii la sport, alții în cotineață cu purcelu' mort?

La o fereastră, deasupra mea, fata de la recepție se prăpădea de rîs.

— S-a dat drumul la apa caldă? am urlat. S-a dat sau nu s-a dat? Întrebare inutilă, deoarece nu s-a dat, nici în următoarele trei zile, cît am mai stat acolo. Nici cantina nu s-a încălzit. Nici micii. Fiindcă în accepția celor de acolo, a fi sportiv însemna: să te speli la puț pe un frig de —10 grade, să mănînci anrocamente pisate, să dormi gol, să n-ai cheie la ușă, să... în sfîrșit. Ce rost are să le mai înșir pe toate. Cînd am plecat, mă durea capul, ceafa, îmi curgea nasul. La P., am năvălit în prima farmacie.

— Vitamina C, D și E, antinevralgice, aspirine, Sirocol, bomboane de tuse, antigermin, vată Termogen, muștar și un termometru.

Farmacista semăna cu Colette Besson... poate era chiar ea, naiba știe cum o mai vedeam cu ochii mei împăienjeniți. A grămădit cele cerute și m-a fixat cu duioșie.

— Stați la căldură, faceți băi cît mai fierbinți, feriți-vă de aerul rece și de curent. Camera să aibă o temperatură constantă, mîncați cît se poate de consistent. Consumați alcool în cantități raționale. Nu vă creați nervi inutil deoarece nervii accelerează progresia bolii. Și după ce o să vă însănătoșiți, plecați undeva la munte pentru odihnă... un hotel frumos, o cameră încălzită, seara o friptură în sînge, un pahărel de vin bun, negru, apoi un somn adînc, adînc și fără vise, în timp ce afară ninge ca-ntr-o carte poștală ilustrată englezească. Diminețile, un pic de sport, o bătaie cu bulgări de zăpadă, o săniuță...

— Săru' mîna am zbierat fericit, am escaladat contoarul și am pupat-o pe ambii obraji.

Al. STRUȚEANU

NU UITAȚI NOUTĂȚILE!

În programul J.O. de la München 1972 figurează 21 discipline sportive, ceea ce reprezintă un record (precedentul: 19 — la Tokio, socotind în ambele cazuri înotul și polo pe apă sub o singură titulatură: natația).

Sporturi cu totul noi în programul post-belic sînt: tirul cu arcul și handbalul, la care se adaugă: judo (prezent la Tokio, absent în Mexic).

Crește, de asemenea, numărul probelor la unele discipline:

ATLETISM feminin: 100 m garduri (în locul probei de 80 m garduri) și se adaugă 1 500 m plat și ștafeta de 4x400 m.

HALTERE: se adaugă două noi categorii de greutate: muscă și supergrea.

CAIAC-CANOE: se include o nouă probă: canoe-slalom.

IAHTING: se introduce a șasea clasă: „Tempest", cu următoarele caracteristici: ambarcație de două persoane, semănînd cu un derivor, 6,70 m în lungime, 1,97 m în lărgime, 1,10 m tirant de apă, 23 mp de vele, 450 kg greutate, din care 227 kg lest. Monotipul în plastic, conceput de englezul Ian Proctor, se dovedește puternic, rapid și permite accelerări spectaculoase. (Singura opoziție: celebrul campion olimpic Poul Elvström).

Guadalajara

Acum e sigur, a sosit sorocul
Să ne probăm sportiva dibăcie
În cea mai dificilă companie
Nu cum credeam, în grupă cu Marocul.

Deci, s-aruncăm cuvîntul „vitregie"
Ca pe-un balast și să găsim mijlocul
De-a demonstra și-n fotbal, ca norocul
Ni-l făurim din trudă și tărie.

Te-ncruntă Pele, Englitera-i tare
Iar cehii te-au mai pus la încercare,
Doar de români aud că nu ți-e frică...

O, dac-ai ști, te-ar prinde îndoiala
Dar n-ai de unde să auzi sfiala
Despre-o anume buturugă mică.

Mircea GARFU

După tragerea la sorți

REP.: *Înainte de Lausanne, ai zis: NE VOM BATE CA LEII! Ce spui acum?*
DAN COE: *NE VOM BATE... CU LEII!*

Desen de Al. CLENCIU

răspunde Ion Poștașu

TRAIAN TABARAȘI, SINAIA. Spre deosebire de cupa „Jules Rimet", a campionatului mondial de fotbal, ce revine definitiv echipei care o cîștigă de trei ori (consecutiv sau alternativ, n-are

importanță), cupa cu care este dotat campionatul mondial de handbal este TRANSMISIBILĂ. Jucătorii noștri trebuie să lupte s-o cîștige de cît mai multe ori. Și, cine știe, poate că într-o zi Federația internațională de handbal o... uită la noi!

DRAGOȘ BAJAN, CHITILA. „O controversă ivită între mine și cel mai simpatic coleg, a dus relațiile noastre pe marginea prăpastiei". Și asta numai din cauză că dv. ați uitat că primul meci dintre Dinamo și Real Madrid, din cadrul C.C.E., s-a jucat la București (scor: 3—1 pentru spanioli). În cea de a doua manșă, la Madrid, Real a obținut victoria cu 5—3.

UNCHIUL DIN CLUJ. „În marea și pitoreasca junglă sportivă, nu poate fi descoperit, dragă nepoate, un tigru sîngeros, care să stea la pîndă și să sfîșie toate cuvintele din scrisul, să-l zicem așa, sportiv, înlocuindu-le cu noțiuni românești. Prea ne-au năpădit aceste cuvinte străine, neînțelese de majoritatea cititorilor". Vreau să vă spun că s-au făcut unele încercări în această direcție. Dar, înlocuirea măcar a unora dintre termenii străini intrați în limbajul sportiv, s-a dovedit de fiecare dată o treabă foarte dificilă. Ceea ce nu înseamnă că ideea trebuie abandonată. Deocamdată — sîntem de acord cu dv. — ar trebui oprit măcar... importul de noi expresii străine. Altfel, într-adevăr, vom ajunge să considerăm ca neologisme cuvintele românești!

C.M. TRAVERS, SIDNEY, AUSTRALIA. „Stimate Ion Poștașu, am citit în ziarul „Sportul" din 3 decembrie 1969, că Dinamo Bacău are un singur membru susținător cu cotizația la zi. Nu mă mira, dacă or fi procedind și ei de maniera Rapidului. De un an,

mă rog de giuleșteni să mă accepte ca un astfel de membru, dar ei nici măcar nu-mi răspund la scrisori". Înainte de toate, bineînțeles, este vorba de o lipsă de politețe. În al doilea rînd, se poate ajunge la concluzia că Rapidul și-a făcut... suma și nu mai are nevoie de bani. În cazul acesta, nu putem decît să-l invidiem, dar să ne și bucurăm: te pomenești că, la primăvară, nu ne ia bani nici pe biletele de meci?

MIHAI BOLDESCU, BRĂILA. Informația care vi s-a dat este exactă: marele fizician danez, Niels Bohr (premiul Nobel, în anii 1922 și 1957) a fost, în tinerețe, un talentat jucător de fotbal. A și jucat, de cîteva ori, în echipa reprezentativă a Danemarcei. Centru înaintaș.

ANDREI MOGA, BUCUREȘTI. Edițiile viitoare (a 7-a și a 8-a) ale campionatelor mondiale de

judo vor avea loc la Ludwigshafen (R. F. a Germaniei) și la Lausanne (Elveția) în 1973. Trebuie să știți că și amatorii de karate (sper că nu vă gîndiți la celelalte... carate!) și-au creat un organism internațional, spre a se distinge probabil de amatorii de judo. Uniunea internațională de karate, născută de curînd la Londra, are ca președinte pe italianul Cerachinni și ca secretar general pe iugoslavul Jorga. Primele campionate mondiale la karate vor avea loc la Paris, la 14 decembrie 1970.

PETRE REINICH, IGRIS. Poftim, aveți și mărturia mea: meciul de pe Wembley, dintre Anglia și România, încheiat cu scorul de 1—1, s-a disputat la 15 ianuarie 1969.

I.G., SATU LUNG. Am primit epigrama. În grabă, ați uitat însă să trimiteți și poanta. O așteptăm!

REMUS MUREȘAN, NĂSĂUD. Vreți să deveniți crainic sportiv? Ca să vă înjure și pe dv. lumea? Poate că e mai bine să rămîneți simplu... ascultător. Am glumit, bineînțeles. Adresați-vă Radioteleviziunii (București, strada Nuferilor) și veți primi, desigur, lămuririle necesare. Și, dacă sînteți hotărît — succes!

Ilustrații: N. CLAUDIU

DISCUȚIE CU UN SPECIALIST

Tragerea la sorți de la Mexico ne-a determinat să luăm imediat legătura cu cel mai mare cunoscător al fotbalului românesc, european și mondial, personajul: ILIE LOTO-PRONOSPORT.

Rep: Bună Iliuță, ce zici?

Iliuță: Bună, nu mai zic. Tac.

Rep.: Ți-a plăcut cum s-a tras la sorți?

Iliuță: Nu.

Rep.: De ce?

Iliuță: Fiindcă biletele n-au fost puse în borcan la vedere, ci în cupe. Pentru că pe noi ne-a aruncat în urna a IV-a, iar pe învinșii noștri, pe portughezi, i-ar fi așezat, dacă erau acolo, în urna a II-a.

Rep.: Deci, n-am nimerit-o prea bine?

Iliuță: De acord. Dar putea fi și mai rău.

Rep.: Cum și mai rău?

Iliuță: În loc de Anglia, Brazilia, Cehoslovacia și România, să fi fost Anglia, Brazilia, Cehoslovacia și... Grecia. Deci, mult mai rău.

Rep.: Cînd în grupa C se și cunoșteau primele trei: Anglia, Brazilia, Cehoslovacia și știai că în urna a IV-a mai sînt două lozuri, ce-ai fi vrut să scrie pe unul din ele?

Iliuță: „Mai trage o dată"!

Rep.: De, ce să-i faci? N-am avut noroc ieșind alături de actuala campioană mondială, de o dublă campioană mondială și de o vicecampioană a lumii.

Iliuță: Nu-ți dau dreptate. Nu noi n-am avut noroc, ci ele n-au avut noroc. Campioană mondială nu poți fi decît atunci cînd ești mai bună decît adversarele. Greul nu e pentru noi, ci pentru campioanele mondiale. Ele trebuie să-și apere renumele. Noi încercăm să ni-l facem.

Rep.: Cu alte cuvinte, iragă Iliuță, vrei să susții că noi n-avem nimic de pierdut?

Iliuță: Exact. Avem numai de cîștigat.

Rep.: Din cele patru țări: Anglia, Brazilia, Cehoslovacia și România, tu, ca mare specialist, poți să ne recomanzi un solist?

Iliuță: Nu numai unul, ci patru: Tom Jones și Matuşka — solo voce. Edson Arantes do Nascimento — chitară și Fărîmiță Lambru — acordeon.

Rep.: Și dacă nimeream cu Italia?

Iliuță: Nu pe Celentano l-aș fi recomandat, cum poate ești tentat să crezi, ci pe alți doi, pe Rivera și pe Riva. Știu să cînte în acompaniamentul tribunelor.

Rep.: Apropo de italieni. Îi vezi intrînd definitiv în posesia cupei Jules Rimet, într-o finală cu Brazilia?

Iliuță: Oarecum. Deși n-aș vrea.

Rep.: Ce te determină să nu-i vrei?

Iliuță: Ar dispare definitiv cupa Jules Rimet și mi-ar veni foarte greu să mă obișnuiesc cu alta.

Rep: Și pe cine ai vrea tu să-i urmărim în finală?

Iliuță: Pe noi și pe bulgari.

Rep: De ce tocmai pe noi și pe bulgari?

Iliuță: Din mai multe motive. Primul, pentru că ar ajunge statueta prin Balcani, unde ne descurcăm noi. Doi: ar putea trece Dunărea foarte ușor. Trei: ne-am putea convinge în sfîrșit că de ani și ani de zile vedem un fotbal foarte bun, lucru de care astăzi nu ne dăm seama și patru: dacă am aduce cupa aici la noi, am putea pune în ea cele 16 lozuri, ca să mai facem o dată tragerea la sorți... fie chiar și pentru 1974.

Rep.: După World Cup '66 antrenorului britanic i s-au pus înaintea numelui trei litere „sir". Crezi că și anul acesta antrenorilor li se vor pune înaintea numelor trei litere?

Iliuță: De trei ori cîte trei.

Rep.: Vrei să fi mai explicit?

Iliuță: Vor fi trei categorii de antrenori, după cum urmează: 1. cel a cărui echipă va cîștiga titlul, va fi Sir... Cutare; 2. cei clasați în primele opt: Nea... Cutare; 3. cei eliminați încă din serii: Băi... Cutare!

Rep.: Vrei să transmiți ceva băieților din lot?

Iliuță: În primul rînd că sportivii români care au mai evoluat pe continentul nord-american nu ne-au făcut de rîs; dimpotrivă. În Canada, floretiștii au cucerit un titlu mondial. În S.U.A. fostul fotbalist Năstase și fostul hocheist Țiriac țineau cu mîinile de toartele „Salatierei". În Mexic acum 2 ani...

Rep.: Iartă-mă că te întrerup. „Salatiera" era de argint, deci noi am luat bronzul. În Mexic cupa e de aur...

Iliuță: Măcar de am lua argintul. Dar nici aurul mexican nu ne e străin. Așa că le doresc fotbaliștilor calitățile celor ce au evoluat pe acolo și prin împrejurimi, adică: elanul Vioricăi Viscopoleanu, forța Liei Manoliu, rezistența lui Patzaichin și reacțiile lui Drîmbă.

Rep.: În încheiere, cum crezi că vor evolua băeții noștri în Mexic?

Iliuță: La înălțime. La 1540 m. altitudine.

Eugen POPIȚA

LOTO — PRONOSPORT

PREMII MARI LA TRAGEREA LOTO A REVELIONULUI
4 AUTOTURISME „DACIA 1300", 7 EXCURSII ÎN JAPONIA, 24 EXCURSII ÎN ITALIA, 55 EXCURSII „TURUL BULGARIEI" ȘI NUMEROASE PREMII ÎN BANI

Faza I — Premii obișnuite variabile

Extragerea I: Categ. I: 1 variantă a 100 000 lei; a II-a: 4 a 41 895 lei; a III-a: 202,70 a 1 095 lei; a IV-a: 491,25 a 554 lei; a V-a: 1 605,90 a 203 lei.

Extragerea a II-a: Categ. A: 2,80 variante a 79 485 lei; B: 5,50 a 40 465 lei; C: 15,65 a 14 221 lei; D: 1 943,15 a 100 lei.

Cîștigătorul premiului de categoria I este BUGHIANU NICOLAE din Cîmpulung Muscel.

Cîștigătorii premiilor de categoria A sînt STAN IOAN din comuna Bănești, jud. Prahova și KIS IOAN din Huedin.

Faza a II-a — Premii suplimentare gratuite în autoturisme, excursii și numerar

Extragerea a III-a și a IV-a: Categ. E: 1 autoturism „Trabant 601"; Categ. F: 5 excursii în ITALIA (cca. 15 zile), 2 variante sfert a 1 875 lei și 2 variante 10% a 750 lei; Categ. C: 37 excursii „TURUL BULGARIEI", 4 variante a 1 050 lei și 7 variante 10% a 420 lei; Categ. H: 81,9 variante a 1 000 lei; Categ. I: 113,35 variante a 500 lei.

Faza a III-a — Premii speciale în autoturisme, excursii și numerar

Extragerea a V-a: Categ. M: 4 autoturisme „DACIA 1300" și 4 variante 10% a 7 000 lei; Categ. N: 7 excursii în JAPONIA sau autoturisme la alegere conform prospectului și 5 variante 10% a 5 500 lei; Categ. O: 18 excursii în ITALIA; Categ. P: 18 excursii „TURUL BULGARIEI" și 5 variante 10% a 420 lei; Categ. R: 36,6 variante a 1 000 lei; Categ. S: 35,9 variante a 500 lei; Categ. T: 3 585,1 variante a 50 lei.

CUPON DE CONCURS

Numele și prenumele: . . . .

Adresa: . . . .

1. CARE ECHIPE VOR OBȚINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă merg mai departe primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPĂ VA CÎȘTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .